

UYARILAN VE UYARILMAYANLARIN DURUMUNA DAİR BİR SORU (1)

Sevgili Hocam, Yasin Suresinin 6. ayetinde şöyle diyor:

'Babaları uyarılmamış, bu yüzden kendileri de gaflet içinde kalmış bir toplumu uyarman için (seni gönderdik).'

Burada babaları uyarılmamış cümlesi daha çok Allah tarafından kendilerine bir uyarıcı gelmemiş şeklinde anlaşılıyor.

O halde Yasin suresinin bu ayetini İsrâ Suresindeki *'Biz elçi göndermedikçe azâb edecek değiliz.'* cümlesiyle beraber anlamaya çalışırsak; bahsi geçen topluluk bu dünyada mı helak edilmemistir (yahut edilmez, böyle mi anlamalıyız?) yoksa onlar yaptıklarından mesul değildir şeklinde mi anlamalıyız? Elbette günümüzde dahi, Amazonlarda ya da muhtelif yerlerdeki muhtelif orman kavimlerini düşünecek olursak; bu insanların da bir türlü uyarıcıdan yoksun olduklarını söyleyebilir miyiz? Tabi insanda mündemiç olan ahlak yasaları ve düşünme yetisini de 'bir tür uyarıcı' olarak görebilir miyiz? Zira Zilzal suresinin son iki ayetinde ifade edilenler uyarıcı gelen ve gelmeyen ayrımı yapmadan daha genel bir ifade içermiyor mu?

(
[Artık kim zerre kadar hayır işlerse onu görür.](#)
[Ve kim zerre kadar şer işlerse onu görür.](#)
)

Teşekkür eder ellerinizden öperim...

Cevap: Kays Bey, Yasin Suresindeki topluluk, Hz. Peygamber'in ilk hitabettiği Arap toplumdur. Özellikle de Hicaz bölgesi insanlarıdır. Bunların Hz. İbrahim'den kalma şifahi bir dinleri ve töreleri vardı ama bunlara Kitabî bir din gelmemiştir. Bu bakımdan onların, Hz. Peygamber'den önce ne kendileri, ne de ataları uyarılmamıştı. Nitekim Yasin Suresinin Tefsirinde şu izahı yapmışızdır:

6'ncı âyette Hz. Muhammed'in elçi olarak gönderildiği toplumun atalarının uyarılmadığı, bundan ötürü kendilerinin de gafil yani bir şeyden habersiz, cahil kaldıkları belirtiliyor. Arapların yakın atalarına Peygamber gelmemiştir. Onların ellerinde yazılı bir kitap yoktu. Ama bu demek değildir ki onlar dinden, peygamberden tamamen habersiz idiler. Yakın atalarına peygamber gelmemekle beraber uzak atalarına gelmişti. Hz. İbrahîm ve İsmâîl dininden kalma bazı ibadetler, onlar arasında yaşıyordu. Hac, muntazam olmasa da namaz, zekât hattâ düzensiz oruç bunlardan idi. Fakat bu ibadetler ve bazı dinî gelenekler, birer görgü ve gelenek halinde kuşaktan kuşağa geçtiği için zaman içinde şirke bulanmıştı. Arapların ellerinde kendilerine yön verecek, dini ve hukukî sorunlarını cevaplayacak, okuyup manevî güç kazanacakları İlâhî bir kitap yoktu. Oysa her toplumun okuyacağı İlâhî bir kitaba ihtiyacı vardır. İşte bunun için Hz. Muhammed elçi olarak görevlendirilmiş ve ona, öteki İlâhî kitapların özünü taşıyan bu Kur'ân vahyedilmiştir.

(devamı yarın..)